

[Ellen Strange Petersen.]

formning, som den konservative gruppe kunne ønske. Vi havde gerne set, at det fremgik af selve lovforslaget, at aldersgrænsen for benyttelsen af glatløbede jagtgeværer var den samme som for erhvervelse af jagttegn. Men som det fremgår af tillægsbetænkningen, har justitsministeren givet tilsagn om, at personer mellem 16 og 18 år, der løser jagttegn, vil kunne opnå dispensation til at bære og bruge haglgeværer, hvis politiet ikke har ufordelagtige oplysninger om dem. Derved er der blevet overensstemmelse mellem den nugældende jagtlov og den kommende våbenlov.

Det fremgår videre af betænkningen, at skytteforeninger som hidtil kan optage medlemmer under 18 års alderen, forudsat at våbnene bliver på skydebanerne. Derved opnås det, som mange har ønsket, at ganske unge mennesker kan oplæres i våbenbrug på forsvarlig vis.

Vi er principielt imod, at der lovgives i betænkningerne, og jeg vil gerne her understrege, at når vi stemmer for lovforslaget, er det med beklagelse af, at tillægsbetænkningens vejledning ikke er blevet indfældet i lovparagraffer. Men jeg anbefaler som sagt, at man stemmer for lovforslaget, fordi jeg mener, at de vigtigste formål med det er opnået. Alle har kunnet være enige om, at det er rigtigt at få loven skærpet med hensyn til springknive, salonrifler o. lign., og jeg håber og tror, at lovforslagets gennemførelse vil betyde mindsket risiko for vådeskudsulykker forårsaget af letsindig og ukyndig omgang med våben, og derfor håber jeg, at lovforslaget må blive vedtaget på det bredest mulige grundlag.

Aage Føgh: Jeg anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

Jeg kunne føje til, at jeg netop i dag i bladene har læst, at en 16-årig dreng, der gik på jagt med en luftbøsse, har såret en 10-årig og ramt ham i nakken med et spidshagl. Det kunne være et bevis for, at

det var påkrævet, at vi også på dette område fik en skærpelse.

Foss: Jeg vil begynde med at sige, at jeg havde egentlig gerne set, at der havde været en noget stærkere begrundelse for gennemførelsen af lovforslaget end det tilfælde, den sidste ærede taler nævnte. Jeg synes i det hele taget, der mangler begrundelse for gennemførelse af dette lovforslag.

Ved anden behandling udtalte jeg håbet om, at den højtærede justitsminister ville angive nogle retningslinjer for, hvorledes han ville anvende sin bemyndigelse i henhold til denne lov. Som det fremgår af tillægsbetænkningen, har ministeren imødekommet dette ønske, og jeg går ud fra, at de tilsagn, den højtærede minister har givet, ikke alene er forpligtende for ham, men også for kommende justitsministre. De tilsagn, der er givet, er jo en forudsætning for, at vi kan anbefale at stemme for lovforslaget.

Jeg kan ikke lade være med at beklage mig over — og vil gerne gøre det i tilslutning til det ærede medlem fru Ellen Strange Petersen — at man ikke har indarbejdet bestemmelserne fra tillægsbetænkningen i selve lovforslaget. Det er jo ikke første gang, man redegør for meningen med love i betænkninger, altså faktisk lovgiver i betænkningen, og det synes jeg er en dårlig skik. Det danske sprog er vel ikke så fattigt, at man ikke kan udtrykke den fulde mening med en lovtekst, men skal have en betænkning liggende ved siden af for at forstå den. Det kræver måske lidt mere arbejde at udforme en lovtekst, så den giver den fulde forklaring på, hvad meningen er, men det vil være en dårlig begrundelse ikke at have tid til at skrive lovene ordentligt igennem.

Det foreliggende lovforslag vedrørende skærpselser om omgang med våben indeholder rimelige og gode bestemmelser, og da den højtærede minister som nævnt har